
Leszcz, st. 1, gm. Dąbrówno, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 31-57/6

Informator Archeologiczny : badania 33, 182

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

południowym wystąpił obiekt nr 4. Była to również kloaka wykonana z pionowo wbitych obok siebie słupków o grubości od 0,06 do 0,10 m. Obok obiektu nr 4 uchwycono w rzucie poziomym zarys następnego obiektu (nr 5) w postaci drewnianej beczki wkopanej w ziemię, wykonanej z klepek o szerokości około 0,08 m. W wykopie widoczna była jedynie 1/4 obiektu. W części zachodniej zarysował się obiekt wykonany z drewna (nr 6) o kształcie kolistym w rzucie poziomym. Widoczna była obręcz wykonana z przepołowionej gałęzi schodzącej się końcami na zakładkę, obwiązanej wikliną w trzech miejscach. Średnica koła wynosiła 1,06 m. Obiekt nie miał dna w postaci jakiegoś elementu konstrukcyjnego. Jego funkcja na tym etapie badań nie została określona.

W toku badań pozyskano zabytki ruchome w postaci wyrobów ceramicznych, fragmentów ceramiki, przedmiotów z kości i rogu, fragmentów szkła i przedmiotów żelaznych.

LESZCZ, st. 1, gm. Dąbrówno, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 31-57/6

- osada lub obiekt obronny z okresu średniowiecza i nowożytności

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w sierpniu przez mgr Annę Marciniak-Kajzer (autorka sprawozdania, Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Pracownia Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej). Finansowane przez WKZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań.

Na początku lat 70. teren, gdzie znajduje się stanowisko, został splantowany przy użyciu ciężkiego sprzętu budowlanego.

W czasie prac wykopaliskowych w 1999 r. przebadano łącznie 9 wykopów badawczych o łącznej powierzchni 89,35 m² oraz wykonano 39 odwiertów. Badania koncentrowały się w dwóch rejonach stanowiska. Na końcu cypla, w północnej części stanowiska ulokowano 7 wykopów badawczych. Cztery z nich (I-IV) zlokalizowane w pobliżu jego krawędzi nie przyniosły śladów intensywnego użytkowania. Najbardziej interesujące obserwacje poczyniono w wykopach usytuowanych także w północnej części stanowiska, lecz nieco dalej na południe (V, VIII, IX). Teren, na którym je wytyczono, jest niestety bardzo mocno zniszczony. W wykopie V i VIII odkryto układ stratygraficzny, który identyfikować można z pozostałościami obiektu mieszkalnego. Odnaleziony w tych wykopach materiał ceramiczny liczy 249 fragmentów, z czego aż 199 (80%) to ułamki naczyń, których cechy technologiczne i morfologiczne skłaniają do datowania tego zbioru na IX-X w. i łączenia go z osadnictwem pruskim. W wykopie IX obserwowano układ stratygraficzny (również i tu był on znacznie zaburzony), który pozwala na wysunięcie przypuszczenia, że i tym razem odsłoniłmy pozostałości nieokreślonego obiektu mieszkalnego. Datowanie jego jest w znacznej mierze ułatwione przez odnalezienie tu zabytki: strzemie, fragmenty ostrogi, okucia oraz dwa brakteaty. Na tej podstawie skłonni jesteśmy datować tę fazę osadnictwa począwszy od 2. połowy wieku XV. W dwóch wykopach ulokowanych w południowej części cypla (VI i VII) natrafiono na ślady użytkowania stanowiska od późnego średniowiecza do czasów współczesnych.

Dokonane penetracje terenowe – odwierty i wykopy badawcze – nie dostarczyły żadnych przesłanek, na podstawie których można by wskazać istnienie na tym terenie jakichkolwiek urządzeń obronnych. To jednak może być spowodowane zarówno znacznymi zniszczeniami terenu, jak i stosunkowo niewielką jeszcze skalą działań badawczych.

Materiał zabytkowy znajduje się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Lidzbark Warmiński, st. XIX, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie – patrz: nowożytność